

5 стор.

РАКУРС

ВІД ВЕСЛА ДО... ЧЕРЕВИКА

На хиткому човнику в розбурханому морі почуваються підприємці-побутовики

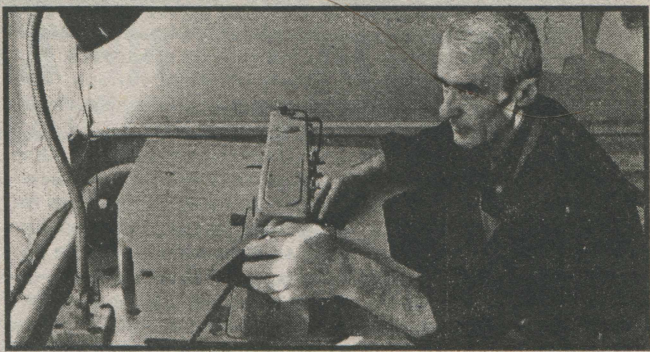
Якби когось запитали, чим повинен займатися майстер спорту після завершення спортивної кар'єри, то, переконаний, переважна більшість опитаних зупинилася б на тренерських хлібах. А ось млинівчанин, майстер спорту із веслування Петро Савран торував життєву дорогу власним манером. Після активних і успішних занять веслуванням вибрав не фізичне виховання, а факультет «технологія виробів зі шкіри» Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування.

Такі житейські метаморфози нікого не здивували, бо у сімдесяті і вісімдесяті роки минулого століття побутове обслуговування було хоча й не провідною, але важливою галуззю народного господарства. Мабуть, дався взнаки і природний хист до обраного фаху. До того ж у вузі були створені чудові умови для занять спортом, тож наполегливий юнак повністю реалізовував себе у студентській аудиторії, а згодом - на водному плесі. Додам, що майстерність і волю до перемоги Петра Саврана могли оцінити не тільки вітчизняні фахівці і вболівальники, а й прихильники веслування у Польщі, Угорщині, у різних куточках колишнього СРСР.

з дипломом спеціаліста млинівчанин потрапив на Рівненську взуттєву фабрику, де проходив професійну обкатку на посаді начальника цеху. Згодом уже у Млинівському райпобуткомбінаті «дослужився» до старшого інженера. Тоді молодому і освіченому фахівцю довірили очолити будинок науково-технічної інформації, де Петро Володимирович років п'ять купався у різноманітних науково-інформаційних потоках.

Звіди «вплив» на стару течію - на посаду уже головного інженера райпобуткомбінату. І, як сам каже, працював там до «розвалу» підприємства на початку дев'яностих років. Тоді енергійний і загартований на водних доріжках млинівчанин не опустив руки, а, навпаки, засукав рукави і до сьомого поту намагався протистояти руйнівним процесам. Але що можна було протиставити стихії розвалу? П.В.Савран і нині переконаний у тому, що побуткомбінат можна було втримати на плаву, або бодай окремі його підрозділи. Але що тепер про це говорити...

Технолог виробів зі шкіри започаткував свою справу. Разом із сімома колегами ви-

ВІД ВЕСЛА ДО... ЧЕРЕВІКА

Продовження. Початок на 1 сторінці.

купив приміщення по вулиці 17 Вересня і облаштував там майстерню із пошиття та ремонту взуття. Поволі розкручувалися, завойовували довіру клієнтів. Нині підприємець почувується, як кажуть французи, «ком сі ком са» - так собі...

Втім, Петро Савран на долю не скаржиться. Хоча не все виходить просто і гладенько. По-перше, він вважає, що побутове обслуговування нині у державі перебуває на задвірках соціально-економічного життя. Подекуди і штани пошити у райцентрі стає проблемою. Колись побутовики

надавали населенню більш як двадцять видів послуг. Тепер хіба що перукарі втрималися після суспільних штормів кінця другого - початку третього тисячоліття. А решта фахівців, «розлізлися межі людьми» і хто як може виживає.

За словами Петра Волсдимировича, колись держава дотувала такий вид діяльності як ремонт взуття. Нині ж навіть Міністерства чи комітету побутового обслуговування у державі немає. Так це чи ні - не знаю. Зрештою, крім отих теоретичних міркувань голова майстра переповнена іншими проблемами. Нині у колективі залишилося лише чотири працівники. Дехто із колишніх підлеглих взявся самостійно ремонтувати взуття. Кожному, як кажуть, своє...

Крім пошиття та ремонту взуття, підприємець має два міні-млини, які також приносять якийсь гріш. Спеціалізації не споріднені, але хіба це головне? Як на мене, то найважливіше не те, хто що робить, а як робить. Послуги Петра Саврана - якісні і надійні. У цьому переконалися сотні млинівчан і жителів району.

Віталій ТАРАСЮК.

